

BBA MONOLIT

slaví 20 let na českém trhu

BBA-MONOLIT, s.r.o. se zabývá prováděním kompletních monolitických železobetonových konstrukcí. Za dobu své existence provedla přes 160 zakázek různé velikosti od 0,5 do 100 milionů korun. V současnosti se těžiště jejich prováděných zakázek posunulo do oblasti realizace monolitických skeletů různých bytových a polyfunkčních domů o objemech bednění 10-40 000 m². Tento druh zakázek vhodně doplňují realizace nebytových staveb a retenčních nádrží a ČOV. V době jejího výročí jsme požádali o rozhovor jednatele společnosti, Ing. Martina Krivánka, se kterým jsme se sešli v jejich novém sídle, ve Vestci u Prahy.

Pane inženýre, co byste našim čtenářům řekl o historii a vzniku vaší společnosti?

Firma BBA-MONOLIT, s.r.o. vznikla v roce 1998 poté, co jsme se společníkem ukončili činnost firmy TAMA Tábor, s.r.o. a přátelsky jsme se rozešli, každý se svým oborem, který jsme ve společné firmě měli na starost. Garantoval jsem výstavbu monolitických konstrukcí a již v roce 1992 jsme kupovali jako jedni z prvních na českém trhu bednění PERI. Naši první akcí v roce 1992 byl Okresní archív v Českém Krumlově a naši poslední obytný soubor Dolní Měcholupy. Tuto poslední akci jsme prováděli pro jednu z mnoha společností pana Smetky, který je velice dobře znám z kauzy H-System a není proto divu, že výrazně přispěla ke konci firmy TAMA Tábor a zprostředkovaně, současně s mojí osobní situací, v roce 1998 i ke vzniku firmy BBA MONOLIT, s.r.o. Když jsem ve firmě dělal rozpočty, malé „b“ vždy znamenalo bednění, velké „B“ beton a velké „A“ armaturu. Proto,

když jsem hledal název nové firmy, přidal jsem k těmto třem písmenům pouze slovo monolit a název firmy byl na světě.

Jak se firmě v průběhu let dařilo?

Bylo na čem stavět, tak mohu konstatovat, že od svého vzniku vše fungovalo bez větších problémů až do roku 2007. Po příchodu krize jsme kvůli neuhrazeným pohledávkám rovnou ze tří staveb přišli o 24 milionů korun, což nás málem položilo. Nakonec jsme si tuto situaci, zejména díky našim dlouholetým partnerům, ustáli, ale dostat se z ní nám trvalo téměř až do roku 2014. Stálo nás to spoustu času a úsilí, ale neskončili jsme. Co se týče obrátů, tak v roce 1998 jsme začínali s 30-40 miliony korun ročně, ale v roce 2005 už jsme dělali téměř 140 milionů Kč. V době krize jsme spadli na 60-70 milionů, nyní už ale stavebnictví zase delší dobu šlape. Letos máme rekordní rok, kdy jsme k 30.9.2018 dosáhli na obrát téměř 150 milionů korun.

Jaké je zaměření společnosti a kolika zaměstnanci disponujete?

Od začátku je zaměření společnosti stále stejné – specializujeme se pouze na železobetonové monolitické konstrukce, čili neustále bednění, beton a armatura, tak jak to máme v názvu. Svou činnost děláme do staveb bytových domů, nebytových staveb, rodinných domů a ČOV, jímek a opěrných stěn. Největší objemy provádíme v bytových domech a nebytových stavbách. Rodinné domy a ČOV děláme jen jako doplněk činnosti, pokud nám nevychází termínově nástup na jiné stavby. Firma od svého počátku disponovala třemi českými partami. V roce 2005 už ale nebylo možné najít české pracovníky, takže jsme přijali jednu slovenskou partu a předloni jsme již museli přijmout i jednu partu ukrajinskou. Češi na trhu práce nejsou. Jak stárne firma, stárnou i lidi a z původních 20 českých tesařů mi dnes zbyli už jen 4, kteří jsou ale stejně staří jako já a brzy půjdou do důchodu. Největ-

ším dnešním problémem je sehnat lidi, kteří něco umí a chtějí pracovat. Tato firma nikdy nepracovala stylem nabrat si zakázky a pak teprve shánět tesaře. Naopak, téměř vždy se nám dařilo nasmlouvat jen tolik akcí, na které jsme měli vlastní kapacity – kvalitní a vyzkoušené pracovníky.

Na které zajímavé stavby ze své historie byste chtěl upozornit?

Největší akcí, kterou jsme za dobu své existence stavěli, byl v roce 2006 Sportovně rekreační komplex Park Holiday Benice o objemu přes 100 milionů korun. Ze starších staveb bych rád vzpomněl na dostavbu Slovanského domu – budovy C, z roku 2000. Jednalo se zde o osmipodlažní skelet s obvodovými stěnami provedený v nadstandardním čase a kvalitě. Byla to velice zajímavá práce v centru Prahy, časově velice náročná. Ve svých počátcích jsme se také hodně orientovali na sportovní stavby. V Jindřichově Hradci jsme například stavěli sportovní halu, jejíž zajímavostí bylo, že 4 písmena - H, A, L, A – tvořila opěrné sloupky. Architektonicky to byl velice povedený počín. Monoliticky jsme tam dělali i šikmé desky tribun, což bylo dost náročné. Další zajímavou sportovní stavbou byl sportovní komplex SK Malešice (nyní HECTOR), který představoval 4 objekty různé konstrukce a asi 1000 m² pohledového betonu na fasádě. V roce 2004 jsme prováděli hotel Archibald v Žitné ulici, za plného provozu, s minimálním zábořem pouze pro stabilní jeřáb, což bylo zrovna na této frekventované ulici dost problematické. Ve stejném roce jsme také stavěli na Novovysoké Holandský dům, který byl zajímavý tím, že zde nebyly navr-

ženy podzemní garáže. Dům stojí na pilonech, čímž vznikla otevřená parkoviště. V roce 2007 jsme pak dělali zajímavý projekt L'Ocelot vedle Sazka arény, což byl opravdu vymazlený projekt pana M. Podzimka. Fasáda je ze dvou stran z rezavějícího plechu a z jedné strany vypadá jako komoda s pestrobarevnými šuplíčky, které jsou různé vysunuté a tvoří balkóny jednotlivých bytů. I na tomto projektu je spousta pohledového betonu, zejména v interiéru.

V době krize jsme se opět vrátili ke sportovním stavbám a dělali jsme například krytý bazén v Karlových Varech a v roce 2012 bazén v Sušici. Zde se například v průběhu stavby kompletně změnil projekt vlastního bazénu a veřejný 25metrový bazén se během chvíle může nyní změnit na kajakářskou dráhu, vytvořenou silným protiproudem. Poté v letech 2010 a 2011 již ale zase začalo být práce mnohem více a vrátili jsme se zase rádi k bytovým domům. Z těch lepších projektů bych asi vybral BD Na Hřebenkách, který jsme realizovali v roce 2014. Jednalo se zde o sedmipodlažní skelet nadstandardního bytového domu. Ten byl zajímavý zejména přístupem „osvíceného“ investora, který dával přednost těm nejkvalitnějším řešením před úsporami ekonomicky kompromisním provedením, a to na rozdíl od mnohých renomovaných velkých developerů. Rozhodně se musím zmínit i o vysoce nadstandardním projektu VILLA ATRIUM v Bubenči, kde se prodejní cena za m² pohybovala přes 200 tis. Kč.

V poslední době začal stát hodně investovat do škol, takže jsme v roce 2016 dělali ZŠ v Chýni a nyní se blíží dokončení ZŠ v Psárech a Dolních Jirčanech. Zahájili jsme také dostavbu ZŠ v Mníšku. Z posledních akcí bych jmenoval ještě dokončení BD Jánského ve Stodůlkách, který jsme začali stavět v roce 2017 na brownfieldu staré a nefunkční samoobsluhy na okraji sídliště. Vznikl zde velice pěkný BD s 90 byty, za který se určitě nemusíme stydět. Začali jsme také stavět BD v Bráníku, což je velice zajímavý projekt se 3 podzemními a 4 nadzemními podlažními. Jedná se o vysoce nadstandardní projekt asi 30 bytů, položený do svahu, s výhledem na Pražský hrad. V Jesenicích – Mladíkově jsme právě dokončili další část obytného souboru, který jsme stavěli již od samotného počátku v roce 2004. Tehdy jsme tam postavili

3 objekty, v roce 2007 další 4 objekty a letos další 2 objekty. V každém objektu se nachází asi 30-40 bytů. Brzy začneme stavět poslední, desátý objekt. Dá se říct, že hitem dnešní doby jsou školy a bytové domy. Pravdou ale je, že teď je práce tolik, že je možné si zajímavé zakázky vybírat a v současnosti nejsme schopni uspokojit všechny požadavky investorů.

Získali jste za tyto stavby nějaká ocenění?

Za Sportovně rekreační areál Park Holiday jsme získali titul stavba roku 2008. V roce 2009 jsme získali nominaci na stavbu roku, cena Development News Award za BD L'Ocelot a v roce 2011 nominaci na stavbu roku za Vilu Břevnov. Za „Stavbu roku 2017“ byl vyhlášen i projekt VILLA ATRIUM v Bubenči. Společnost se může pochlubit i některými „katalogovými“ realizacemi, jako např. Vilou v Roudnici nad Labem od arch. Lábusa nebo vilou v Hodkovičkách od arch. Vávry.

Máte nějaké své dlouholeté partnery, s nimiž stále spolupracujete?

Ano. Od začátku své činnosti používáme výhradně bedněné PERI a myslím si, že patříme také mezi důležité zákazníky firmy ZAPA beton. Tyto 2 firmy nás provázejí takřka po celou dobu naší působnosti.

Jak byste zhodnotil rok letošní a co výhledy do budoucna?

Letošní rok je výjimečný po všech stránkách. Na stavebním trhu je velice dobrá ekonomická situace, takže je zvykem platit včas a platit všechno. Tady nastalo velké zlepšení. Vysvětluju si to ale také tím, že nás, monolitářů, je relativně málo a firmy si to začínají uvědomovat. Běžně jsme mívali výhled prací tak na čtvrt roku dopředu a nyní se poptávají akce, které budou začínat až za rok. Takovou situaci jsme ještě nezažili. Zisková marže také vzrostla, což ale беру spíše tak, že se budeme muset připravit na období krize, která nevyhnutelně přijde. Je to ekonomický zákon, který se prostě nedá obejít. Myslím si, že už příští rok se začne trochu brzdít a v tom dalším to klidně může přijít. Krize může být jen krátkodobá nebo nebude tak viditelná, ale přijde určitě. Já pevně věřím, že tato firma

to vydrží. Už jenom proto, že mám 2 syny, kteří teď studují průmyslovou školu, a rád bych jim firmu někdy v budoucnu v dobrém stavu předal. ☺

Co byste řekl na závěr našeho rozhovoru?

Rád bych zde apeloval na vládu, aby se podívala pravdě přímo do očí. V učňovském školství, ve třídách, do kterých dříve běžně chodilo 80 nových tesařů, je dnes maximálně 5 učňů, a ti ještě nakonec tesařinu nedělají. Pokud nechceme zbytečně brzdit hospodářství, musíme na pracovní trh umožnit vstup těm, kteří dělat chtějí. My jsme vstoupili do režimu Ukrajina z jediného důvodu – pokud bychom to neudělali, tak bychom tesaři skončili, protože by nebylo s kým dělat. Češi na trhu práce nejsou a Slováci vydělávají stejné peníze doma, takže nemají důvod pracovat u nás. Jediní, kdo mají nyní zájem na stavbě pracovat, jsou Ukrajinci. Pokud jim vláda neumožní nějaký rozumný

a masivní přístup na náš trh, tak se naše stavebnictví zcela udusí, české firmy zaniknou a v budoucnu nám zde budou stavět pouze firmy z cizích států. A taky bych chtěl apelovat na rodiče. Stará pravda, že řemeslo má zlaté dno, se v plné míře navrací. Pokud dají své děti na učňovský obor, o jejich práci se určitě nebudou muset bát a je velice pravděpodobné, že si vydělají mnohem více než úředníci v kanceláři.

Děkujeme za rozhovor a přátelské přijetí.

Ing. Miroslav Bindač

BBA-MONOLIT, s.r.o.
Ke Krči 576/36, 147 00 Praha 4
tel.: 244 468 540
e-mail: mail@bba-monolit.cz
www.bba-monolit.cz